

Prírodu prechováva

Roman GREBÁČ | redaktor

Štíhle zvonice z rubínovej čerešne či zo starej zlatotigrej lipy od Daxnerovej kúrie v Suchých Doloch, ktorej sa už nechcelo žiť. K pokore vyzývajúce voňavé orechové svietniky, zvrásnené vrbové stolíky „potras sa“, z ktorých sa vždy a znova rinie krása, krása a krása...

Dušan Hutka a jeho nevsedné rezbárske diela

v duši

Jabloňová sukovitá spovednica čakajúca na vaše úprimné vyznania, jaseňové, osikové nohaté brúsy s rulovými dovetkami, ktoré v tom stáročnom keltskom súzvuku s drevom pôsobia ako polodrahokamy... Farby, tvary, imaginácie. To charakterizuje diela rezbára, výtvarníka Dušana Hutku z Tisovca; a ešte desiatky kilometrov preblúdených v kopcach, v tóni lesných veľikánov. Chodíte pomedzi tie jeho dielky „vyobcované“ matkou prírodou, ktorých sa po Kežmarku, Bratislave, Tisovci, Revúcej, Rimavskej Sobote najnovšie ujalo Novohradské múzeum a galéria v Lučenci a nechcete veriť, že toto všetko mohlo vyrásť len tak, zo zeme. Bez hrabivého prizdobovania ľudskými rukami. Chodíte a dumáte, či by ste vy sami dokázali vôbec tú krásu, v horách tiesnení samotou a neistotou odhalit' v nahej krás-

se slobodne hudúcich stromov. Ak ste objektívni, priznáte, že nemáte ten grif, schopnosť vidieť do hĺbky živej prírody, a preto šliapete po pokladoch, o ktorých ani netušíte.

Dušan Hutka, poľnohospodársky inžinier, príležitostný živnostník, jaskyniar, archeológ, historik, publicista, otec, kamarát - skrátka chlap, ktorý neobsedí ani minútu na jednom mieste (s výnimkou svojho ateliéru) ten dar dostal. Pri dennodenných stretnutiach s pani Prírodou sa naučil hľadiť jej priamo do očí. Vyčítať z nich všetky tie dlhoveké zápisy o stave, chorobách košatých veľikánov. Vidieť v bolestivo pokrútených údoch koreňov obchádzajúcich tvrdé skaly, konárov bojujúcich o právo na slnečný lúč, v kmeňoch deformovaných rakovinou - tú neskutočnú silu žiť; až prerástla v úchvatný obraz. Naučil sa neprejsť popri búflavom strome,

Lesné chodníčky, vyšliapané striebornými kopýtkami sa stali jeho cestou za poznávaním:

- dávnej histórie krás, vytvorených absolútne najväčším výtvarníkom - prírodou samotnou a tiež seba samého; svojich schopností a hraníc. Výtvarník, rezbár Dušan Hutka je jaskyniarom, amatérskym archeológom, historikom, turistom, publicistom a predovšetkým veľkým, veľkým priateľom prírody.

pni, z ktorého visí hrdzavá reťaz obalená desiatky rokov hrubým drevom... Áno, to všetko dokáže príroda. Čaruje, tvorí. Ako hovorí Dušan Hutka, na ňom je len to, aby ľahkým dotvorením - niekde prirezaním, inde prihladením, zvýraznením farby, spojením s kameňom či sklom - umožnil vidieť, v žiari reflektorov, všetkým nám to, čo jeho oči spoznali už v šere lesa. Nevšednému výtvarnému umeniu sa venuje už dlhé roky.

V jeho depozite sú desiatky podobných drevených skvostov. Rád ich prezentuje verejnosti. Aby nám ostatným, s vlažným vzťahom k prírode, pomáhal otvárať oči i srdcia. Isté je, že keby nebrúsil po horách, neobjavoval nové jaskynné, podzemné svety a krásy, keby sa nehrabal v zemi v snahe poznať staroslovanskú, kyjatickú či keltskú históriu osídľovania Hradovej, nediskutoval pri ohníku s kamarátmi jaskyniarimi na Michňovej, či hocikde v krásnych Suchých Doloch o tajomstvách prírody, nebolo by ani jeho čarovných výtvarných diel. Takže dobre, že sa dráhy všetkých najdôležitejších hviezd života i prírody v jeho prípade preťali. **f**

